

28 Ιουνίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 139/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική απόφαση — Συνέπειες — Επανεξέταση — Δεδικασμένο — Παράβασή του στην κριθείσα περίπτωση.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Στοιχειοθετήθηκε στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις. 5

Διοικητικό Δίκαιο — Διορισμοί — Ενιαίο μέτρο κρίσεως των υποψηφίων — Παράβασή του συνιστά κακή άσκηση διακριτικής ευχέρειας. 10

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Παράλειψη υπό την έννοια του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος — Δε στοιχειοθετήθηκε στην κριθείσα περίπτωση. 15

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της διαδικασίας και του αποτελέσματος πλήρωσης της θέσης Λειτουργού Ασφάλειας από το ενδιαφερόμενο μέρος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 20

1. Η απόφαση του Δικαστηρίου, με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος, δεσμεύει όλες τις αρχές της Δημοκρατίας. Η συμμόρφωση της Αρχής σε ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου είναι επιβεβλημένη. Καθήκον της Αρχής είναι να επανεξετάσει το ζήτημα του 25

διορισμού με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς της ημέρας της απόφασης που ακυρώθηκε και να εκδώσει νέα.

5 Όπως αναφέρεται στην απόφαση της Ολομέλειας *Κυπριακή Δημοκρατία v. Θεόδουλου Πανταζή* (1991) 3 ΑΑΔ 47 κατά την επανεξέταση, η Διοίκηση δεσμεύεται από τα πορίσματα στα οποία βασίσθηκε η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Η διοίκηση εμποδίζεται από του να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των γεγονότων από πορίσματα του Δικαστηρίου, με βάση τα οποία ακυρώθηκε η προηγούμενη πράξη, εκτός εάν προβεί σε νέα έρευνα και/ή υπάρξουν νέα γεγονότα που να δικαιολογούν επανεκτίμηση (Βλέπε *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus*).

10

15 Η ακυρωτική απόφαση δεν εμποδίζει την έκδοση ταυτόσημης πράξης, εφ' όσον η έκδοση γίνεται με επανάληψη της διαδικασίας, ύστερα από νέα έρευνα της υπόθεσης και εκτίμηση των στοιχείων ή/και στοιχείων που δεν είχαν ληφθεί υπ' όψη στην αρχική πράξη που ακυρώθηκε. Η δικαστική απόφαση αφήνει, κατά τα άλλα, τη Διοίκηση αδέσμευτη αναφορικά με τα πορίσματά της.

20

Ήταν η εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή ότι η Αρχή, κατά την επανεξέταση παρεβίασε το δεδικασμένο από την ακυρωτική απόφαση ημερομηνίας 30/11/1994. Το Δικαστήριο συμφώνησε με την πιο πάνω εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή.

25

Είναι φανερό, εν προκειμένω, από την ανάγνωση της ακυρωτικής απόφασης, ότι το Δικαστήριο απεφάνθη ότι η Επιτροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων υπερέβη κατά πολύ τα όρια των αρμοδιοτήτων της και τα αποτελέσματα των προσωπικών συνεντεύξεων αποτέλεσαν τη βάση για παροχή εισήγησης προς τη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή, η οποία ενεργώντας σύμφωνα με τις υποδείξεις της περιόρισε την αρμοδιότητά της.

30

Κατά την επανεξέταση η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή είχε ενώπιόν της την Έκθεση της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων και τα αποτελέσματα στα οποία κατέληξε από τις προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων. Απ' όλα τα στοιχεία του φακέλου και ιδιαίτερα από το πρακτικό των συστάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής προς την Αρχή, είναι φανερό ότι έχει βασισθεί σχεδόν απόλυτα στα πορίσματα της Επιτροπής αυτής τα οποία η ακυρωτική απόφαση έχει απορρίψει γιατί είχε υπερέβη κατά πολύ τα όρια των αρμοδιοτήτων της. Ακολούθως η Αρχή αποδέχθηκε πλήρως τη σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και αυτό εξάγεται αβίαστα από το γεγονός ότι η Αρχή αντέγραψε κα-

35

40

τά γράμμα τη σύσταση για να αιτιολογήσει τη ληφθείσα απόφαση.

2. Η απλή και γενική αναφορά, όπως αναφέρεται στην αιτιολογία της απόφασης, ότι η Αρχή αφού αξιολόγησε τα ενώπιόν της στοιχεία αποφάσισε να διορίσει το ενδιαφερόμενο μέρος ως το καταλληλότερο για τη θέση, δεν είναι αρκετή. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι η αιτιολογία πρέπει να είναι πλήρης και εξειδικευμένη ούτως ώστε να παρέχεται η δυνατότητα ελέγχου από το Δικαστήριο. Το περιεχόμενο του φακέλου δεν μπορεί να αναπληρώνει την έλλειψη αιτιολογίας της απόφασης. 5
10
3. Το απολυτήριο Γυμνασίου, εν προκειμένω, εκτός του ότι είναι άσχετο με τις γνώσεις ή την πείρα των υποψηφίων και την αξία τους όσον αφορά τα απαιτούμενα προσόντα από το Σχέδιο Υπηρεσίας, δεν μπορούσε να αποτελέσει ενιαίο μέτρο κρίσεως για όλους τους υποψηφίους. Η παράβαση του ενιαίου μέτρου κρίσεως αποτελεί κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας και επισύρει ακυρότητα. 15
4. Η παράλειψη της Αρχής να πληρώσει και τις τρεις προκηρυχθείσες θέσεις δεν αποτελεί παράλειψη με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος. 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47,

Haris ν. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,

Κελεπενιώτης ν. Α.Η.Κ. (αρ. 1) (1994) 4 Α.Α.Δ. 1795,

Ζεβλάρη ν. Α.Η.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225,

Χατζηγιάννη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317,

Papadopoulos ν. Public Service Commission (1986) 3 C.L.R. 519,

Ζαπίτης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2747.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Ηλεκτρισμού με

την οποία διόρισε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Λειτουργού Ασφαλείας αντί του Αιτητή.

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή.

5

Κ. Στιβαρού για Κακογιάννη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Μ. Ασπρή για Α. Σ. Αγγελίδη, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

10

Cur. adv. vult.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:-

15

“Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των καθ' ων η αίτηση, που περιήλθε σε γνώση του Αιτητή κατά ή περί την 27/1/95, και με την οποία διόρισαν τον κ. Γεώργιο Φλωρίδη στη μόνιμη θέση Λειτουργού Ασφάλειας, στην Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου, αναδρομικά από 1/12/93, αντί του Αιτητή, είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

20

Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή παράλειψη ή/και άρνηση των καθ' ων η αίτηση να επανεξετάσουν την πλήρωση και των τριών θέσεων και/ή να πληρώσουν και τις τρεις κενές θέσεις Λειτουργού Ασφάλειας που υπήρχαν στον ουσιώδη χρόνο αποτελεί παραβίαση του καθεστώτος του ουσιώδους χρόνου και/ή είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος και πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.”.

25

30

Με δημοσίευση στον ημερήσιο τύπο ημερομηνίας 16 και 17/12/1992 η καθ' ης η αίτηση Αρχή (εν τοις επεξεοίς η Αρχή) γνωστοποίησε την προκήρυξη τριών κενών θέσεων Λειτουργού Ασφάλειας.

35

Δεκαπέντε ενδιαφερόμενα πρόσωπα υπέβαλαν σχετική αίτηση. Πέντε μόνο όμως απ' αυτούς κρίθηκαν ότι κατείχαν τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα και κλήθηκαν σε προσωπική συνέντευξη στις 14/4/1993 ενώπιον της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων. Η εν λόγω Επιτροπή συστάθηκε σύμφωνα με απόφαση της Αρχής ημερομηνίας 21/7/1987. Η Επιτροπή απεφάσισε ότι δύο μόνο από τους πέντε υποψηφίους ήσαν κατάλληλοι για διορισμό, ήτοι οι Φλωρίδης Γεώργιος (ενδιαφερόμενο μέρος) και Σανταμάς Γιάννος. Στη συνέχεια η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Αρχής η οποία συνήλθε στις 28/9/1993

40

δέχθηκε σε προσωπική συνέντευξη τους δύο μόνο υποψηφίους, οι οποίοι είχαν συστηθεί από την Επιτροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων. Σαν συνέπεια ο αιτητής, ο οποίος δεν έτυχε της σύστασης της Επιτροπής, αποκλείστηκε.

5

Στη συνεδρία της ημερομηνίας 8/10/1993 η Αρχή, αφού μελέτησε το πρακτικό της συνεδρίας της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, αποφάσισε να προσφέρει διορισμό στη θέση Λειτουργού Ασφαλείας στους δύο υποψηφίους τους οποίους έκρινε κατάλληλους η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή.

10

Ο αιτητής με την προσφυγή υπ' αριθμό 940/93 προσέφυγε στο Δικαστήριο ζητώντας την ακύρωση της απόφασης της Αρχής.

Το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της Αρχής με απόφαση 15 του στην **Οικονόμου v. Α.Η.Κ.** (1994) 4 Α.Α.Δ. 2395 για δύο κύριους λόγους:-

(α) Η σύσταση και λειτουργία της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων δεν στηρίζεται σε οποιαδήποτε διάταξη των Κανονισμών ή του Νόμου. Καμιά διάταξη του Νόμου ή των Κανονισμών εξουσιοδοτεί την εκχώρηση των αρμοδιοτήτων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής σε άλλο όργανο. Πέραν τούτου ο τρόπος με τον οποίο λειτούργησε η Επιτροπή δεν ήταν απλώς υποβοηθητικός του έργου του αρμοδίου οργάνου, αλλά καθοριστικής σημασίας και αποφασιστικού χαρακτήρα για την έκβαση της κρινόμενης υπόθεσης, και

20

25

(β) Στην απόφαση της Αρχής ελλείπει η αναγκαία αιτιολογία. Απλώς η Αρχή ενέκρινε τις εισηγήσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής και προέβη στο διορισμό των δύο συστηθέντων προσώπων. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι από την επίδικη απόφαση ελλείπει η οποιαδήποτε άσκηση της διακριτικής εξουσίας εκ μέρους του αρμοδίου οργάνου και ότι το κενό δεν περιορίζεται στην αιτιολογία της απόφασης αλλά επεκτείνεται σ' αυτή τούτη την άσκηση της εξουσίας από το όργανο στο οποίο εναποτέθηκε.

30

35

Η Αρχή, μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, συνήλθε στις 20/12/1994 σε τακτική συνεδρία και με την απόφαση της υπ' αριθμό 7211 επαναδιόρισε μόνο το ενδιαφερόμενο μέρος αναδρομικά από την 1/12/1993 αφήνοντας τις άλλες δύο θέσεις κενές, αποκλείοντας τον αιτητή.

40

Εναντίον αυτής της απόφασης καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

5 Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε ότι κατά την επανεξέταση από την Αρχή διεπράχθησαν ακριβώς οι ίδιες παρατυπίες και σφάλματα που έγιναν στην αρχική διαδικασία που ακυρώθηκε κατά παράβαση της αρχής του δεδिकाσμένου. Επίσης, υπέβαλε ότι η αιτιολογία της απόφασης της Αρχής δεν είναι έγκυρη αφού στην ουσία αποτελεί αντιγραφή του κειμένου του Πρακτικού της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής και κατά συνέπεια η Αρχή απεμπόλησε την κυριαρχική και διακριτική εξουσία της. Επίσης, ότι έλαβε υπ' όψη κριτήρια άσχετα όπως η βαθμολογία του Γυμνασίου του ενδιαφερόμενου μέρους και αγνόησε ουσιώδη στοιχεία όπως τα προσόντα και η πείρα του αιτητή μη προβαίνοντας στη δέουσα έρευνα. Ακόμα ότι ενεφιλοχώρησε πλάνη ως προς τα πραγματικά γεγονότα από τη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή η οποία έδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στις συνεντεύξεις.

20 Η δικηγόρος της Αρχής υπέβαλε αντίθετα ότι τόσο η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή όσο και η Αρχή ερεύντησαν εξ υπαρχής όλα τα ουσιώδη στοιχεία για ένα έκαστο των υποψηφίων, αιτιολογώντας πλήρως την απόφασή της για διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους. Η Αρχή, σύμφωνα με την εισήγηση του δικηγόρου της, δεν ήταν δέσμη στην απόφασή της γιατί έπρεπε να πάρει τη γνώμη ειδικών λόγω των απαιτούμενων εξειδικευμένων γνώσεων που απαιτούντο.

30 Η απόφαση του Δικαστηρίου, με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος, δεσμεύει όλες τις αρχές της Δημοκρατίας. Η συμμόρφωση της Αρχής σε ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου είναι επιβεβλημένη. Καθήκον της Αρχής είναι να επανεξετάσει το ζήτημα του διορισμού με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς της ημέρας της απόφασης που ακυρώθηκε και να εκδώσει νέα.

35 Όπως αναφέρεται στην απόφαση της Ολομέλειας *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Θεόδουλου Πανταξή* (1991) 3 Α.Α.Δ. 47 κατά την επανεξέταση, η Διοίκηση δεσμεύεται από τα πορίσματα στα οποία βασίστηκε η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Η διοίκηση εμποδίζεται από του να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των γεγονότων από πορίσματα του Δικαστηρίου, με βάση τα οποία ακυρώθηκε η προηγούμενη πράξη, εκτός εάν προβεί σε νέα έρευνα και/ή υπάρξουν νέα γεγονότα που να δικαιολογούν επανεκτίμηση (Βλέπε *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus* (1989) 3 C.L.R. 147).

Η ακυρωτική απόφαση δεν εμποδίζει την έκδοση ταυτόσημης πράξης, εφ' όσον η έκδοση γίνεται με επανάληψη της διαδικασίας, ύστερα από νέα έρευνα της υπόθεσης και εκτίμηση των στοιχείων ή/και στοιχείων που δεν είχαν ληφθεί υπ' όψη στην αρχική πράξη που ακυρώθηκε. Η δικαστική απόφαση αφήνει, κατά τα άλλα, τη Διοίκηση αδέσμευτη αναφορικά με τα πορίσματα της. 5

Η Αρχή κατά την επανεξέταση ερευνήσε εξ' υπαρχής το θέμα υπό το φως της ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ερευνήσε όλα τα στοιχεία του σχετικού φακέλου και συγκεκριμένα το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Λειτουργού Ασφαλείας, τις αιτήσεις των 15 υποψηφίων και την έκθεση της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων με στοιχεία Ρ1/40C, ημερομηνίας 4/5/1993 καθώς και την αξιολόγησή της για τους πέντε υποψηφίους που πληρούσαν το Σχέδιο Υπηρεσίας μεταξύ των οποίων ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος. Η Επιτροπή αφού έλαβε υπ' όψη όλα τα πιο πάνω στοιχεία και τις απόψεις της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής, κατέληξε ότι δέκα από τους υποψηφίους δεν πληρούσαν το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης και μόνο οι ακόλουθοι πέντε το πληρούσαν:- 10 15 20

1. Ευριπίδου Γεώργιος
2. Θεοδότου Γλαύκος
3. Οικονόμου Ευθύβουλος 25
4. Σανταμάς Γιάννος
5. Φλωρίδης Γεώργιος

Εκ τούτων, ο Θεοδότου Γλαύκος και ο Σανταμάς Γιάννος απέσυραν την υποψηφιότητά τους. 30

Η Αρχή ακολούθως δέχθηκε την άποψη της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής ότι δεν επιβάλλετο να καλέσει τους υποψηφίους σε συνέντευξη θεωρώντας ότι είχε ενώπιόν της αρκετό υλικό στη βάση του οποίου μπορούσαν να στηρίξουν την απόφασή τους. Τελικά η Αρχή αφού αξιολόγησε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, απεφάσισε να δεχθεί την εισήγηση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής για θέματα Προσωπικού να μην πληρώσει και τις τρεις προκηρυχθείσες θέσεις, αλλά μόνο τη μία με το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους, αναδρομικά από 1/12/1993-την ημερομηνία της προηγούμενης προαγωγής που ακυρώθηκε. 35 40

Ως αιτιολογία της απόφασης της Αρχής αναφέρονται επί λέξει

τα εξής:-

5 “Συγκεκριμένα, ο Γεώργιος Φλωρίδης γνωρίζει πολύ καλά τα θέματα που σχετίζονται με την ασφάλεια και τα μέτρα που παίρνονται για μείωση των κινδύνων από occupational hazards, καθώς και τα μέτρα προστασίας για αποφυγή ατυχημάτων από τον ηλεκτρισμό. Γνωρίζει επίσης τις διάφορες μεθόδους που χρησιμοποιούνται για Μη Καταστρεπτικές Δυνάμεις (Non-Structive Tests). .

10 Αναλυτικότερα ο Γεώργιος Φλωρίδης αρίστευσε κατά την αποφοίτησή του από το Λανίτειο Γυμνάσιο Λεμεσού και στη συνέχεια σπούδασε Μηχανολογία (Mechanical Engineering) στο Πανεπιστήμιο του Άαχεν της Γερμανίας, με επίδοση “καλώς” (good).

15 Έχει παράλληλα παρακολουθήσει τα ακόλουθα θέματα στο Πανεπιστήμιο του Άαχεν, που είναι πολύ σχετικά με τα καθήκοντα του Λειτουργού Ασφάλειας.

20 Safety Engineering I
Safety Engineering II
Prevention of Air Pollution
Prevention of Water Pollution

25 Παρακολούθησε επίσης στην Κύπρο σειρά μαθημάτων με τίτλο Επαγγελματική Ασφάλεια και Υγεία.

30 Σε αντίθεση, οι άλλοι δύο υποψήφιοι, Οικονόμου Ευθύβουλος και Ευριπίδου Γεώργιος, έχουν πολύ περιορισμένες, φτωχικές και επιφανειακές γνώσεις σε θέματα ασφάλειας.

35 Ο Ευθύβουλος Οικονόμου σπούδασε Χημική Μηχανική (Chemical Engineering) στο Πανεπιστήμιο Καλσρούης στη Γερμανία με επίδοση 2.6, “καλώς” (good).

Έχει παρακολουθήσει επίσης πρόγραμμα διάρκειας τριών εβδομάδων στο Safety Technology στο Aston University.”.

40 Η πιο πάνω αιτιολογία της απόφασης της Αρχής συνάδει σχεδόν κατά γράμμα με την αξιολόγηση των υποψηφίων από την Επιτροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων που έγινε την 4/5/1993. Είναι φανερό ότι η Αρχή βασίσθηκε σχεδόν αποκλειστικά στην αξιολόγηση αυτή της Επιτροπής, η οποία ήταν ενώπιόν

της και έλαβε υπ' όψη κατά τη διαμόρφωση της απόφασής της. Η απόφαση της Αρχής είναι σχεδόν κατά γράμμα αντιγραφή των συστάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής Προσωπικού, οι οποίες επίσης είχαν βασισθεί στην αξιολόγηση των υποψηφίων από την Επιτροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων.

5

Είναι η εισήγηση του ευπαιδευτου δικηγόρου του αιτητή ότι η Αρχή, κατά την επανεξέταση παρεβίασε το δεδικασμένο από την ακυρωτική απόφαση ημερομηνίας 30/11/1994. Συμφωνώ με την πιο πάνω εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή.

10

Στην ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Οικονόμου** στη σελίδα 2403 αναφέρονται τα εξής:-

“Συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η σύσταση και η λειτουργία Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων δεν στηρίζεται σε οποιαδήποτε διάταξη των Κανονισμών. Συμφωνώ επίσης πως ούτε στον περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού Νόμο, Κεφ. 171, όπως τροποποιήθηκε, ούτε στους σχετικούς Κανονισμούς ανευρίσκεται οποιαδήποτε πρόνοια που να εξουσιοδοτεί την εκχώρηση των αρμοδιοτήτων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής σε άλλο όργανο.

15

20

Ακόμα και αν εγίνετο δεχτό πως η διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής αυτής μπορούσε να δικαιολογηθεί από τη συνδυασμένη ερμηνεία των Κανόνων 4 και 6(2) του κανονισμού 19, Μέρος II, των Κανονισμών, ο τρόπος με τον οποίο λειτούργησε εν προκειμένω δεν ήταν απλώς υποβοηθητικός του έργου του αρμόδιου οργάνου αλλά καθοριστικής σημασίας και αποφασιστικού χαρακτήρα για την έκβαση της κρινόμενης υπόθεσης.

25

30

Η Επιτροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων, υπερβαίνοντας κατά πολύ τα όρια των αρμοδιοτήτων της, διενέργησε συνεντεύξεις των υποψηφίων των οποίων τα αποτελέσματα αποτέλεσαν τη βάση για παροχή εισήγησης στη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή αναφορικά με την καταλληλότητα ή μη των υποψηφίων για διορισμό.”

35

Είναι φανερό, από την ανάγνωση της ακυρωτικής απόφασης, ότι το Δικαστήριο απεφάνθη ότι η Επιτροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων υπερέβη κατά πολύ τα όρια των αρμοδιοτήτων της και τα αποτελέσματα των προσωπικών συνεντεύξεων αποτέλεσαν τη βάση για παροχή εισήγησης προς τη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή, η οποία ενεργώντας σύμφωνα με τις υποδείξεις

40

της περιόρισε την αρμοδιότητά της.

Κατά την επανεξέταση η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή είχε ενώπιόν της την Έκθεση της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων και τα αποτελέσματα στα οποία κατέληξε από τις προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων. Απ' όλα τα στοιχεία του φακέλου και ιδιαίτερα από το πρακτικό των συστάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής προς την Αρχή, είναι φανερό ότι έχει βασισθεί σχεδόν απόλυτα στα πορίσματα της Επιτροπής αυτής για την οποία η ακυρωτική απόφαση έχει απορρίψει γιατί είχε υπερβεί κατά πολύ τα όρια των αρμοδιοτήτων της. Ακολούθως η Αρχή αποδέχθηκε πλήρως τη σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και αυτό εξάγεται αβίαστα από το γεγονός ότι η Αρχή αντέγραψε κατά γράμμα τη σύσταση για να αιτιολογήσει τη ληφθείσα απόφαση. Από το γεγονός αυτό όμως δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα, όπως η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, ότι η Αρχή δεν άσκησε τη διακριτική της εξουσία που έχει από το Νόμο και/ή ότι ενήργησε ως δέσμια της σύστασης της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Η Αρχή αφού έλαβε υπ' όψη όλα τα σχετικά στοιχεία του φακέλου και τη σύσταση της Υπεπιτροπής την οποία απεδέχθη πλήρως, ενήργησε εντός του πεδίου της διακριτικής της εξουσίας με βάση το Νόμο.

Όπως έχω αναφέρει πιο πάνω, η Αρχή στην επανεξέταση της υπόθεσης είχε ενώπιόν της, μεταξύ άλλων, και έλαβε υπ' όψη κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της την έκθεση της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων. Από το όλο δε περιεχόμενο του φακέλου και ειδικότερα από το περιεχόμενο της απόφασης της Αρχής και την αιτιολογία της, όπως ανέφερα προηγουμένα, είναι φανερό ότι η τελευταία βασίσθηκε αποκλειστικά στην Έκθεση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής η οποία βασίσθηκε στην Έκθεση της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων.

Και τίθεται το θέμα αν η Αρχή ενεργώντας με βάση την έκθεση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής η οποία στηρίχθηκε σχεδόν αποκλειστικά στην έκθεση της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων, έχει παραβιάσει την αρχή του δεικασμένου, όπως η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή. Η απάντηση είναι κατά την άποψή μου, καταφατική. Το Δικαστήριο, στην απόφασή του στην προσφυγή 940/93, ημερομηνίας 30/11/1994, όπως ανέφερα και στην αρχή της απόφασης αυτής, απεφάσισε ότι η σύσταση της Επιτροπής αυτής δεν στηρίζεται στους Κανονισμούς, ούτε προβλέπεται στο σχετικό Νόμο εκχώρηση των αρμοδιοτήτων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, σε άλλο όργανο. Περαιτέρω δε αναφέ-

ρει ότι, εν πάση περιπτώσει, ο ρόλος της Επιτροπής δεν ήταν απλώς υποβοηθητικός του έργου του αρμοδίου οργάνου αλλά καθοριστικής σημασίας και αποφασιστικού χαρακτήρα για την έκβαση της κρινόμενης υπόθεσης. Καταλήγω συνεπώς ότι και κατά την επανεξέταση από την Αρχή, μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, λήφθηκαν υπ' όψη τα πορίσματα αυτής της Επιτροπής κατά αποφασιστικό και καθοριστικό τρόπο όπως εξέθεσα προηγουμένως και αυτό είναι φανερό από το πνεύμα και το γράμμα της κρινόμενης απόφασης. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι κατά την επανεξέταση η Αρχή δεσμεύεται από τα πορίσματα στα οποία βασίσθηκε η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου (Βλέπε **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Θ. Πανταζή** (πιο πάνω) και **G. Harris ν. The Republic** (πιο πάνω)).

Άλλος λόγος που προβάλλει ο δικηγόρος του αιτητή είναι η παράλειψη της Αρχής να προβεί στη δέουσα έρευνα, αγνοώντας ουσιώδη στοιχεία όπως το επιπρόσθετο προσόν του αιτητή και τη σχετική προηγούμενη πείρα του σε συναφή προς τη θέση, απασχόληση.

Στην αιτιολογία της απόφασης της Αρχής δεν αναφέρεται πουθενά ότι έγινε η δέουσα έρευνα όσον αφορά το επιπρόσθετο προσόν του αιτητή καθώς και την προηγούμενη πείρα που απέκτησε κατά τη διάρκεια της επταετούς εργασίας του σε συναφή απασχόληση, γεγονόςτα τα οποία περιέχονταν στο φάκελο της υπόθεσης. Η απλή και γενική αναφορά, όπως αναφέρεται στην αιτιολογία της απόφασης, ότι η Αρχή αφού αξιολόγησε τα ενώπιόν της στοιχεία αποφάσισε να διορίσει το ενδιαφερόμενο μέρος ως το καταλληλότερο για τη θέση, δεν είναι αρκετή. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι η αιτιολογία πρέπει να είναι πλήρης και εξειδικευμένη ούτως ώστε να παρέχεται η δυνατότητα ελέγχου από το Δικαστήριο. Το περιεχόμενο του φακέλου δεν μπορεί να αναπληρώνει την έλλειψη αιτιολογίας της απόφασης (Βλέπε **Κελεπενιώτης ν. Α.Η.Κ. (αρ. 1)** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1795 και **Ζεβλάρη ν. Α.Η.Κ.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225).

Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε επίσης ως λόγο ακυρώσεως το γεγονός ότι η Αρχή κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης έλαβε υπ' όψη άσχετο στοιχείο όπως η βαθμολογία του Γυμνασίου που αναφέρεται στο ενδιαφερόμενο μέρος.

Πράγματι, στην αιτιολογία της απόφασης της Αρχής, δίδεται έμφαση στο γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος αρίστευσε κατά την αποφοίτησή του στο Λανίτειο Γυμνάσιο Λεμεσού. Το απολυ-

- τήριο Γυμνασίου, εκτός του ότι είναι άσχετο με τις γνώσεις ή την πείρα των υποψηφίων και την αξία τους όσον αφορά τα απαιτούμενα προσόντα από το Σχέδιο Υπηρεσίας, δεν μπορούσε να αποτελέσει ενιαίο μέτρο κρίσεως για όλους τους υποψηφίους. Η πα-
- 5 ράβαση του ενιαίου μέτρου κρίσεως αποτελεί κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας και επισύρει ακυρότητα (Βλέπε Σύγγραμμα Στασινοπούλου "Δίκαιο των Διοικητικών Διαφορών", Έκδοση 1964, σελίδα 238).
- 10 · Όπως είναι φανερό, εκτός από τις συνεντεύξεις ενώπιον της Επιτροπής Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων, σημαντικό παράγοντα για τη λήψη της επίδικης απόφασης αποτέλεσε και το πιο πάνω αναφερόμενο κριτήριο. Η παρούσα όμως περίπτωση
- 15 αφορά εξειδικευμένες θέσεις και έπρεπε να δοθεί περισσότερη σημασία στις γνώσεις και στην πείρα των υποψηφίων επί του θέματος και όχι στους βαθμούς του απολυτηρίου του Γυμνασίου (Βλέπε *Χατζηγιάννη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 317).

20 Καταλήγω κατά συνέπεια ότι και για το λόγο αυτό η απόφαση της Αρχής πάσχει και πρέπει να ακυρωθεί.

- Παρά το γεγονός ότι έχω ήδη καταλήξει για τους πιο πάνω εκτεθέντες λόγους να ακυρώσω την επίδικη απόφαση, θεωρώ σκό-
- 25 πιο όπως εξετάσω και τον τελευταίο λόγο που προβάλλει ο δικηγόρος του αιτητή ότι η Αρχή έσφαλλε στην απόφασή της να μην πληρώσει και τις τρεις θέσεις που είχαν προκηρυχθεί παρά μόνο τη μία. Δεν συμφωνώ με τη θέση αυτή του δικηγόρου του αιτητή. Το θέμα αυτό ανάγεται στην αρμοδιότητα του διορίζοντος οργάνου να αποφασίσει για την καταλληλότητα ή μη ενός υποψηφίου
- 30 για να πληρώσει κενή θέση και/ή κενές θέσεις, ακόμα και αν ο υποψήφιος πληρεί τις προϋποθέσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η παράλειψη της Αρχής να πληρώσει και τις τρεις προκηρυχθείσες θέσεις δεν αποτελεί παράλειψη με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος (Βλέπε *Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.* (1986) 3 C.L.R. 519 και *Μίχης Ζαπίτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2747).
- 35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.